

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 4 września 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Komunikacji w sprawie wprowadzania (przywozu) i przeprowadzania (przewozu) z zagranicy niektórych zwierząt, surowców i przetworów pochodzenia zwierzęcego.

Na podstawie art. art. 11 i 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zarządza się co następuje:

§ 1. Zezwala się na wprowadzanie (przywóz) z zagranicy i przeprowadzanie (przewóz) z zagranicy przez terytorjum polskie, pod warunkami określonymi w rozporządzeniu niniejszem, następujących przedmiotów:

- 1) wszelkiego rodzaju śledzi, dorszy, fląder, szprotów i raków,
- 2) pierza i puchu,
- 3) pranej lub wywapnionej wełny,
- 4) suchej sierści królików, zajęcy i wielbłądów,
- 5) suchych skór królików i dzikich zwierząt,
- 6) garbowanych skór futrzanych,
- 7) wygotowanych lub wywapnionych albo poddanych działaniu gorącej pary sierści, szczeciny, włosa, włosienia i odpadków ze skór,

8) zupełnie suchych kopyt, racic, rogów i części rogów,

9) prasowanych racic, kopyt i rogów,

10) mąki kopytowej, racicowej, rogowej, kostnej, mięsnej i mięsokostnej.

Przy przewozie kolejami żelaznymi przedmiotów, budzących odrazę i wydzielających woń przykłą (pkt. 7 i 8), winny być stosowane przepisy, obowiązujące dla przewozu tych przedmiotów. Przedmioty wymienione w pkt. 2 — 5 poprzedniego ustępu winny być umieszczone w szczelnych workach lub innym szczelnym opakowaniu.

§ 2. Wysyłki, zawierające przedmioty wymienione w § 1, przeprowadzane (przewożone) z zagranicy przez terytorjum polskie, winny być zaopatrzone w zezwolenia na bezwarunkowe przyjęcie wysyłki ze strony państwa przeznaczenia lub państwa przejmującego wysyłkę do dalszego przewozu, o ile odnośne państwa nie zobowiązały się ogólnie przyjmować w każdym wypadku takiej wysyłki zwierząt, surowców i przetworów pochodzenia zwierzęcego.

Wysyłki, zawierające przedmioty wymienione w pkt. 7 — 10 § 1, zarówno wprowadzane (przywożone) z zagranicy na terytorjum polskie, jak również przeprowadzane (przewożone) z zagranicy przez to terytorjum, winny być zaopatrzone w świadectwo miejsca pochodzenia, odpowiadające wymogom określonym w § 3.

§ 3. Świadectwo miejsca pochodzenia (§ 2) winno być wystawione przez państwowego lub przez

państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego państwa, z którego przedmioty wysyłki pochodzą.

Świadcstwo miejsca pochodzenia przedmiotów wymienionych w pkt. 7 — 9 § 1 winno stwierdzać:

- a) że przedmioty wysyłki pochodzą ze zwierząt wolnych od zaraźliwych chorób zwierzęcych,
- b) że w miejscu pochodzenia przedmiotów wysyłki w ciągu ostatnich 14 dni nie zachodziły wypadki węglika oraz
- c) że przedmioty wysyłki nie pozostawały po ich przerobieniu (wygotowaniu, wywapnieniu, poddaniu działaniu pary, wysuszeniu) w styczności z osobami lub rzeczami mogącymi być rozsadnikami zarazy.

Świadcstwo miejsca pochodzenia przedmiotów wymienionych w pkt. 10 § 1 winno stwierdzać, że przedmioty wysyłki odpowiadają warunkom określonym w pkt. c) poprzedniego ustępu.

Jeżeli przedmioty wysyłki pochodzą z większej wysyłki pozaeuropejskiej, zamiast świadectwa miejsca pochodzenia może być przedstawione urzędowe poświadczenie władzy rządowej państwa europejskiego, w którym przesyłka została przeładowana, stwierdzające, że przedmioty te pochodzą z większej wysyłki pozaeuropejskiej, zaopatrzonej w świadectwa miejsca pochodzenia, stwierdzające okoliczności określone w ustępie 2 i 3 paragrafu niniejszego.

Do świadectw miejsca pochodzenia, wystawionych w innym języku niż polski lub francuski, winno być dołączone uwierzytelnione tłumaczenie świadectwa na język polski lub francuski.

§ 4. Wysyłki przedmiotów wymienionych w § 1 przeprowadzane (przewożone) przez terytorjum polskie winny być bez przeładowania na terytorjum polskiem skierowane do granicznej stacji wyjściowej.

§ 5. Wprowadzanie (przywóz) z zagranicy, jako też przeprowadzanie (przewóz) przez terytorjum polskie przedmiotów wymienionych w § 1 odbywa się przez graniczne stacje wejściowe, przy których znajdują się urzędy celne I klasy; przez inne zaś stacje wejściowe może się odbywać wyjątkowo i to za każdorazowym zezwoleniem Ministra Rolnictwa.

§ 6. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania przy wprowadzaniu (przywozie) z obszarów Związku Socjalistycznych Republik Rad, Łotwy i Litwy do obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, jako też przy przeprowadzaniu (przewozie) stamtąd przez obszar Rzeczypospolitej Polskiej, przedmiotów wymienionych w tem rozporządzeniu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Komunikacji: *Kühn*